

[Lørentzen.]

førte: at man ville have bestemmelserne herom som en reserve. Vi fik derfor to bestemmelser. Vi fik overgangsbestemmelsen, § 124, der gav den højtærede boligminister ret til inden for et snævert tidsrum at låne ud af statens midler i henhold til den tidligere lovgivning. I tiden fra 1. januar til 30. juni 1959 3500 lejligheder i parcel- og rækkehuse til brug for bygherren efter kap. VA, var det vel, det hed, og i tiden 1. april-30. september 1959 4 000 lejligheder i sociale boligforetagender og 2 000 lejligheder i rækkehuse og parcellhuse til mindrebemidlede bygherrer.

Se, der er nu ingen tvivl om, at den højtærede boligminister har anvendt overgangsbestemmelsen næsten fuldt ud. Der kan nok være faldet et par enkelte tilsagn ud, så man ikke kommer helt op på det tilladte tal; jeg har et tal på godt 8 000; men jeg er ikke helt sikker på, at det er udtømmende. Hvad med de tilladelser, man har givet, lige før den nye lov trådte i kraft, og hvorom man vidste, at de i hvert fald først skulle komme til anvendelse i året 1959? Jeg vil gætte på, at dette antal ikke er ret langt fra 3 000, således at man i virkeligheden stod med ca. 11 000 tilsagn om statslån til byggeri. Det bliver ikke helt galt, højtærede boligminister.

Men det centrale er jo, at den højtærede boligminister, når lovens forudsætninger i øvrigt er til stede, hvad jeg skal komme tilbage til om et øjeblik, har ret til at bygge 10 000 lejligheder det første år. De 3 næste år går tallet 1000 ned pr. år, indtil det er nede på 7 000, hvor det bliver stående. Det er jo det centrale, og det er denne statslånsvirksomhed, den højtærede boligminister ikke vil give afkald på. Den højtærede boligminister vil også gerne bevare de 12 mill. årligt til modernisering af ældre lejligheder og til denne mærkelige nydannelsen, at lejerne skal kunne låne af staten til køb af de ejendomme, de bor i. Det er vel trods alt en af de mest socialistiske nydannelser, der er sket her i landet. Men heller ikke det vil den højtærede boligminister være med til at give afkald på.

Jeg har den opfattelse, at vort forslag ikke betyder nogen økonomisk revolution; derimod kan man nok sige, at det indeholder en mærkbar tilkendegivelse af, at nu

skal statens udlånsvirksomhed ophøre, og at man må søge enten de almindelige kanaler eller statsgaranti. Vi søger ikke og har ikke stillet forslag om at ændre lånegrænserne trods den famøse § 53. Ja, det er en meget famøs paragraf, som de fleste måske ikke tillægger alt for stor betydning. For imidlertid ikke at brede mig for meget om denne paragraf vil jeg tillade mig at henvise til de bemærkninger, som direktøren for Østifternes Kreditforening, højesteretssagfører Thorsteinsson, har fremsat i Berlingske Tidende om den, og hvor han siger, at den i virkeligheden kan medføre fare på forskellige områder.

Den højtærede boligminister var dernæst inde på nogle betragtninger om, hvordan den højtærede finansminister lægger budgettet over statens indtægter, udgifter og kapitalbehov, og derunder sagde den højtærede boligminister, at finansministeren ikke havde regnet med, at der kom en udgift til boliglån på 100 mill. kr., dels fordi han stolede på, at den højtærede boligminister ikke ville sætte den låneafdeling i funktion, dels fordi han måtte sige sig selv, at selv om der blev bevilget beløb i 1959-60, ville de først komme til udbetaling om halvandet eller to år; det sidste er naturligvis rigtigt. Jeg har nu ikke nogen recept på, hvordan den højtærede finansminister budgetterer, ud over det, naturligvis, som man kan læse sig til af finansloven, og jeg ved ikke, om den højtærede boligminister kunne have talt med finansministeren om dette spørgsmål, det skal jeg slet ikke blande mig i; men jeg er nogenlunde sikker på, at uanset hvem der er finansminister her i landet, vil han være forberedt på overraskelser fra boligministeriet, og derfor vil han være meget forsigtig og altid kalkulere lidt rigeligt.

Jeg skal lade være at komme tilbage til den eklatante overtrædelse, der efter min mening fandt sted, sidst vi havde en lov med bestemte tal — jeg er trods alt en af dem, der har de bedste forudsætninger for at bedømme, hvad der skete, og hvordan det kom til verden; det skal jeg nu afholde mig fra at tale om; men jeg vil hævde, at der skal nok komme overraskelser endnu for en finansminister fra boligministeriet. Jeg ser nok, at man har kalkuleret med, at der i det kommende år skal udbetales,